

המסך עדותו של ראש המטה הכללי רב-אלוף דוד אלעזר

אני בפעם האחרונה עסקתי ב-5 באוקטובר. אני סקרה שאני לא סופה,

אבל הייתי בדיון בקר שהתנהל אצל ראש המטלה. אני חושב שבמרחי את הדיון אצל
ראש המטלה.

הדבר הבא הוא קד"ם, שהקיים אצלי בשעה 10 לפני הצהריים. בין
שני הדברים יש כמה פגישות קצרות שאני אינני זוכר אם אכרחי אותם. אם לא, אני
אחזור. פגישה עם ספקד חיל אויר על תכנונים,
לפני קד"ם, עם הרמטכל בבקר.

לסקוב: סיפרה על הדיון שהיה לך איתו בלילה, בבקר השכם.

ד. אלעזר: כן, זה אחרי זה.

יש לי בשעה 09.45 בשבת בבקר פגישה עם ספקד חיל האויר. הוא מדווח
לי הדישות, טוב אני קורא עכשיו פרישום הרל"שים, שאלה המליים הכוודות
ואני מפרש אותן.

ספקד חיל אויר מדווח על התכנון וההכנות. "לעלות לפני זמן" שלחם?
כלומר - אנהנו מדברים בבקר איך נתחיל את המלחמה. הוא מדבר על "לעלות לפני הש" שלחם",
כלומר - לפני ההתקפה שלהם. הוא לא מפרש כרבע של מי. "לקבל אותם כ-70 מטוס".
כלומר - הוא מתכוון להיות באויר עם כ-70 מטוס, כדי לקבל פני מטוסי אויב תוקפים.

לסקוב: הוא מציע התקפת נגד במקביל?

ד. אלעזר: לא, הוא בינתיים מדבר רק על איך לקבל אותם. אחר-כך אני אחיטם
לענין עדות. "ייטארו לו מטוסים לקו" - כלומר, גם אם הוא יהיה ערוך
להגנה אוירה, עדיין יהיו לו מטוסים שיובל לעזור לכוחותינו בקו. "ללילה לדיכודם
בליחה בקלע". כלומר - הוא מדבר בלילה לסייע בהצטבות קלע לכוחות הקרקע שלנו בהצלה,
"להחזיק 10 דקות".

היו"ר אנרנט: בליחה של האויב, של המצריים?

ד. אלעזר: כן.

4777

ועדת החקירה - 10.2.74
ישיבה פ"ה - אחהצ
רב-אלוף דוד אלעזר

כן. "להחזיק אלה באש כל הלילה". אני
מפרש שזה כל 10 דקות. הוא יתן הפצצות

ד. אלעזר:

קלע כל 10 דקות, במשך כל הלילה.

"יחזיק כח יירוט לילה". אני מפרש: אם הם

ינסו לחקוף אותנו בלילה.

"לבקר: תקיפת חיל אויר סורי או להחליף

למצרי". זה למחרת בבקר. "פצסוך להחליט או תגר או שדות בבקר. תגר - זה תקיפת

טילים.

הפגישה הזאת היא בעצם אחרי הפגישה שלך

ידין:

עם ראש הממשלה ושר הבטחון.

אמת.

ד. אלעזר:

יכול מאד להיות שהסיבה שאחס מדברים על

ידין:

הגנה בלבד, שאתה אומר לו: חשמק, אני

ביקשתי מנע ויכול מאד להיות שיש, אבל לפי הרגשתי בשיחה עם ראש הממשלה מנע

עכשיר מפוקפק. מה פתאום אחס יושבים רק על הגנה, כאשר בבקר דובר על מנע?

אולי תיכף תראה את זה. אנחנו מתיחסים

ד. אלעזר:

למנע. אני אגמור את השיחה. זה מבהיר יותר.

"מזג אויר: יש כרגע עננים. למחר תהיה עננוח". "שעה אחרונה: זמס תקיפת חיל אויר -

1600. 1620 - כבר לא טוב.

היום?

היו"ר אגרנט:

היום. "פקודה ב-1300". מזה אני מכין

ד. אלעזר:

שהוא אומר: השעה האחרונה...

למנע?

ידין:

פקודה למנע ב-1300. אבל, והוא ממשיך:

ד. אלעזר:

"באם אין פקודה, צריך לשנות תצורה לקראת

הלילה". כלומר הוא מחכוון ש - הוא תיכף יגיד לי את זה - שבס ער 3 הוא לא יכול

לחכות. והוא מוסיף: ב"1500 צריך תוצרה הגנתית." הוא אומר לי את המשפט הבא:

4778

ועדת החקירה - 10.2.74
ישיבה פ"ה - אחהצ
רב-אלוף דוד אלעזר

"עד 1300 האם הולכים לחקוף?" אני מפרש : הוא אומר לי, הזמן האחרון שאני יכול לחקוף זה 3, אבל אם אין לך פקודה בשבילי - אני לא יכול לחכות עד שלש. אז תגיד לי עד אחת הכי מאוחר. כי אם עד אחת אומרים לי שאין חקיפת מנע, באחת אני אכין את עצמי לחצורה לקראת הלילה.

אין פה תשובה שלי לענין הזה, אבל היות ואין תשובה - אני כנראה אומר לו : נראה עד אחת. בשלבים יותר מאוחרים התברר שאני עוד מנסה למשוך אחרו, וכשכבר מתחילה המלחמה בשמים, אני שואל אותו: אולי בכל זאת עוד אפשר לחקוף שדות? הוא בודק ומודיע לי שאין לו מספיק קורנסים, כי הוא מחזיק את הקורנסים בהגנה. אבל זה, כרשותכם, אני אקריא אחר-כך.

אחה אמרת לו שנחכה עד שעה אחת?

הי"ד אגרנס'

אין פה תשובה שלי. אבל היות ואין פה תשובה

ד. אלעזר:

קורנס זה פנסום ?

ידדן:

כן.

ד. אלעזר:

סקייהוק זה עיט?

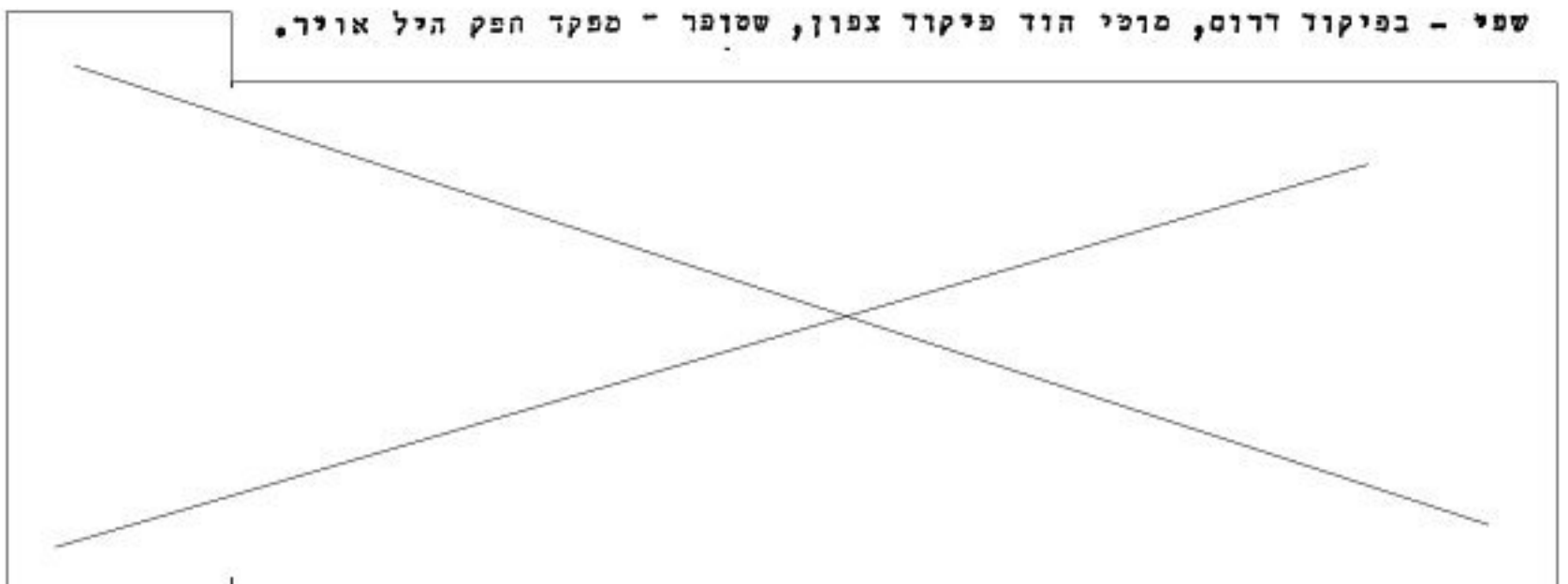
לנדאו:

כן. הוא מוסר לי פה אינפורמציה מי יהיו

ד. אלעזר:

המפקדים במקומות השונים. "יאק - מפקד אופיר,

שפי - בפיקוד דרום, סוכי הוד פיקוד צפון, שטופר - מפקד חיל אוויר.

4780^א

הקד"ס חזה הוא בחלקו הראשון קד"ס פשוט

אינפורמטיבי, כלומר - שאלוה וחשובה לברר את המצב שלנו. זה מתחיל בדיווח של רמח מבצעים שאנחנו מבייסים עכשיו בפיקוד צפון את 36, מוציאים לדרום את אוגדה 143, כולה; מבייסים השלמות ל-252; אני שואל שתי שאלות: (1) מה יש לנו למלחמה בערב? והשאלה העיקרית שלי: מה עומד לרשותי מחר בבקר? זה קד"ס אינפורמטיבי שאני מבקש אינפורמציה. יש פה דברים קטעניים, כמו: "רמח מבצעים מדווחה שהוא לא אומר" שזה יהיה מחר בבקר בקרב בגולן". אינני יודע בדיוק למה הוא התכוון. יש דיווח של סגן הרמטכ"ל לשתי חטיבות לבקר ועוד שתי חטיבות. כלומר - אני לא יכול לפענח את כל הדברים, אבל השאא כדור שהשיחה הן בהערכה של תהליך הגיוס וההליך העברת כוחות. מדברים על אוגדה 36, אוגדה 143, אוגדה הגייס, אוגדה 210.

ידין:
הוא באותו זמן כבר יודע מהר"ש שלך שהם אישרו 4 אגודות.

ד. אלעזר:
כן, אנחנו פה דנים כההליך. אין פה דיון על מי לגייס, אלא יש פה דיון שהוא כלן נובע מהשאלה שלי שהקאחי אותה בהחלטה.

ידין:
מתי הגיעו למעשה?
ד. אלעזר:
מה יהיה הערב ומה יעמוד לרשותי בבקר. ובעצם כל השיחה הארוכה שאני לא מציע שאני אקרא פה כל משפט, אני אעביר לכם את הנייר הזה או יותר מוצלח ממנו, אם יהיה לי. אבל זאת פשוט שיחה של בדיקה מצאי כוחות - מה עומד לרשותנו בערב, מה עודם לרשותנו בבקר? מי יגיע לאן?

ועדת החקירה - 10.2.74

ישיבה פ"ה - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזרלפני כן ש.א.
א.י.ר/א אלעזר:

רק כאילוטרציה אני אומר על איזה אוגדות שואלים, מי פה

מתחיל להתארגן ומי זז? ומי יגיע מחר אחה"צ? ומי נוסע איפה? כלאמר זה פשוט שיחה אינפורמטיבית ארוכה ואני לא ממליץ שאני אקרא אותה כי לדעתי זה לא דבר חשוב. כמו למשל יש פה קטעי משפטים שסגן הרמטכ"ל אומר זה 72 שעות, זה 48 וזה אולי פחות מ-36, יכול להיות אולי שהוא מראה על מפה אני לא יודע לאיזה מהם הוא מתכוון. אני שואל: משהוא על אוג' 252. אני שואל היא חתיה בכל הגזרה? עונים לי היא חתיה בכל הגזרה. 143 מגיעה כולה והיא לא חתיה שם היום.

זה של אריק?

ידין:

זה של אריק. ופה מישחוא מסביר לי שזה סדר גודל של

ר/א אלעזר:

1000 טנקים אני מניח שהכוונה היא שכששלטת האוגדות תהיינה זה יהיה סדר גודל של 1000 טנקים. אני לעומת זאת מדבר על 750 טנקים שיהיו לנו. בו נבין את הסדר גודל. נניח שהם מתגייסים היום, נגיד הערב בימ"חים, יש לנו בעיה להעביר את הכח של 143 ועוד חטיבה 500 ועוד אולי חטיבה אחת להעביר אתם דרומה או להעביר אוגדה 5 להזיז אוגדה צפונה. בלי לדבר כרגע מי לדרוס ומי לצפון. אגב, זה הכל מתיחס צפון ודרום של פיקוד ^{דרום} צפון. זה בגלל הכל אני עוסק כרגע בפיקוד צפון דרום. מהו סדר התפרשות הכוחות. שוב אני רק נותן לכם מושג מה יש בקדם הזה. אין פה החלטות חשובות זה שלב הלימוד שלי איך מי יהיה איפה ומתי? יש פה עוד פרק אחד שאולי ראוי להזכיר אותו שאני שואל האם יש לכם מושג על כמה בני אדם אנו מדברים עד עכשו? עונים לי (לא ברור מי עונה לי) עד החילת הקדם היינו ב-75,000 - 77,000 ופה יש כמה נקודות... והוא גומר ב-150,000 מימיוס. אני כנראה לא מקבל את המספר הזה כי אני אומר: אחא אומר 77,000 ואני אומר עכשו 210 ז"א אוגדה 210 ועוד שתי חטיבות אז מישחוא עונה לי זה מגיע ל-100,000 ואם טעיחי ל-120,000 כלאמר פה אנו לא דנים את מי לגייס כי זה כבר גמור אני כבר הוספתי פה את אוג' 210 ואת שתי החטיבות האחרונות אלא אנו בודקים את סדר גודל הכוח המגוייס. פה בפרק מסויים אני נותן את סדר העדיפויות של הכוחות. מהו הסדר"כ הצפוני שאני

ועוד החקירה - 10.2.74

א.י.

ישיבה פ"ה - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

מניח שיכול לנסוע על שרשרת מפילון, מכורזים מצומת גולני. האוגדה הממוכנת אני אומר זה לא בעדיפות, אני קובע מי כן בעדיפות. 146 לא בעדיפות שזה אוב' המרכז לעומת זאת 143 כן בעדיפות חטיבה 500 כן בעדיפות אחרי כן 217. זה כל כוחות שנעו לדרום. פה יש משפט: הייתי רוצה שכולם יהיו שם היום ב-5 אבל זה לא ילך כנראה, לכן אני אומר הסדר הבא: כל הצפוניים בשרשרת לרמת הגולן - שתי החטיבות הממוכנות. והיתר זה 143, 15, 217, ו-146 אחרי זה. 146 זה אוגדה. כל זה לדרום כלאמר פה בעדיפויות לא כתוב אבל העדיפויות מתיחסות גם למובילים כי אני אומר הצפוניים כולם על שרשרת לדרומיים אני נותן את העדיפות. וזה באמת אחר כך בא. אני שואל אם אנחנו הולכים לפי סדר זה מתי פיקוד דרום מקבל, אני שואל, אני לא אומר את המילה מובילים אבל לפי התשובה אפשר להבין, כי אני בטח אומר, לא כתוב המילה מובילים, כי ראש אג"א עונה: פיקוד דרום זה מובילים, על מובילים זה כל 24 שעות שתי חטיבות. אחר כך כמובן החלטנו גם את הדרומיים לשלח כולם על שרשרת ולא עשינו סכב של מובילים. מה קורה עם הארחילריה? אני שואל ופה לא כל כך ברורה התשובה. אבל אומרים לי משהוא שפרט לארוכי שורת כל היתר זה בעדיפות אחרי הסנקים. יש פה בקדם הזה סיכום שאני מסכם פה קודם כל איזה חטיבות הולכות לאן ואני לא רוצה לחזור על זה כי הוא בלתי ברור. אבל אני פשוט בודק את סדר החטיבות. יש פה סיכום שלי שהוא קצת יותר בהיר ואני רוצה לעבור עליו.

נוהל הקרב שלנו הוא כדלקמן: בשעה 1200 יהיה קדם מגן הרמטכ"ל. אני מבקש שבקדם זה תחנו לי את כל תהליך... הכוח אני חושב שזה הצטברות הכוח. כלאמר אני מקווה לקלב בסביבות 4 וללמוד את כל מהלך (כנראה שעה 4 כי אני אומר הוא ישב על זה ב-12 ואני רוצה לשבת על זה ב-4 כי אני עוד חושב שזה לפני הפתיחה באש) ב) זה כבר כפי שהחברר אחר כך, אני כבר לא מתעסק בלילה. אני תכף אבהיר למה זה אצלי כרוך בהמשך, וללמוד את כל מהלך הצטברות הכוחות. אני רוצה לעשות היום ב-4 קבוצו חכנון שלי שעל סמך הנחונים האלה נעשה חכנון. מחר, כיום ב', ביום ג'.

א.י.

ועדת חקירה - 10.2.74

ישיבה פ"ה - אתה"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

ופה אני אומר משפט שמבהיר את כל דרך העבודה שלי בשלב הזה. אני אומר: אצלי הלילה נגמר. אני בצהריים אומר לפיקודים איך לנהל את המלחמה הלילה. אני רוצה להחפנות לחכנן את המלחמה של יום א' יום ב' ויום ג'. ולזה אני צריך את הנתונים שלכם כלאמר מהו מהלך בנין הכוח. מה עומד לרשותי ביום א' מה ביום ב' ומה ביום ג'. דבר שני אם תספיקו עד 4, זה מה נשאר ריאלי בחכנון האופרטיבי ומה נשחנה? ואת זה אנחנו נבנה על שתי הנחות.

יש לנו פה סכומי פעילות אויב, קדמים וארועים מיוחדים יריין:

ממלחמת יום הכפורים מתקופה 6 - 15 באוק' טיוטא 2274 הוכן לבקשת סגן הרמטכ"ל זה מוצג 239.

ויש שם הקדם הזה שאני מדבר עליו? ר/א אלעזר:

לא, לא זה מתחיל משעה 1100 קדם שר הבטחון. מה שאתה אומר יריין:

כרגע לא מופיע שם. כנראה שלא היה רישום על זה.

כנראה שהיתה הקלטה גרועה. כי גם מה שיש לי כרגע זה לא טוב ר/א אלעזר:

אני חוזר, אמרתי את מה שיש לנו נבנה על שתי הנחות. האחת שהלילה הצלחנו לגמרי לבלום בשתי החזיתות. ב) שהלילה או במשך יום המחר יש לנו אזהה שהיא חדירה בפנים גם ברמה וגם בתעלה.

או ש.. אלה הם אלטרנטיבות? לנדוי:

לא לא שניהם. שהלילה או במשך יום המחק יש לנו איזה שהיא ר/א אלעזר:

חדירה בפנים גם ברמה וגם בתעלה. באופן כללי אני יכול לאמר לכם לקראת העבודה הזו שאני רואה את הלילה כלילה של בלימה עם מה שיש לנו + פעילות אוירית מוגבלת ואני רואה מחר יום לחיל אויר... (נקודות אני לא יודע מה זה) אבל אני מניח שזה חיל אויר למשימות שלו כפי שפמרחי קודם לבני: שדות וטילים. לכן חיל האויר היום יפעל בו זמנית עם חיל האויר שלהם או בו זמנית עם הפתיחה באש. היום כמעט ואין סיכוי לפעילות מונעת. על כל פנים עד הרגע הזה אין לי אישור לפעילות אויר

4784

20 - 14 -

מגצמ.

ועדת החקירה - 10.2.74

ישיבה פ"ה - אה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

מונעת. זה בשעה 1000 בבוקר.

א.י.

אחרי כן א.א.

4785

הקד"ם הזה בין 10 ל-11. פה יש נוהל קרב שלי, לפיו אני מצסה להחחיל לתכנן את הימים הבאים. אני חוזר על זה אחר כך עוד כמה פעמים. יש פרקים שאני גם אומר יותר לחוכנם של דברים מה צריך להיות כימים הבאים. בעקבות איזה שאלה בלחי ברורה על תכנונים מוקדמים, אני חוזר ואומר: "אני חוזר: הלילה - א. א. א. בלימה של שני הפיקודים ופעילות אוירית במידה האפשר מרגע של פתיחה באשך מחר במשך היום חיל האויר - פעילות יזומה ליעדים שלו. ולא אפרט כרגע" - אני מחכוון שאני לא מפרט את הסדר, אני רק אומר את היעדים והם: "שני חילות האויר, שני מערכי טילים, ורק בעדיפות שלישית סיוע לכוחות יבשה, עם הקצאה מסוימת לפתרון בעיות חמורות חוך כדי ביצוע משימות חיל האויר".

פה כעצם יש משפט שמבהיר מאד את המדיניות שלי, כפי שראיתי אותה הרבה לפני המלחמה, ערב המלחמה, בהתחלת המלחמה ותוך כדי המלחמה, וחשבתי וחשב אותה למדיניות נכונה, אם כי פה ושם היו קשיים בביצועה.
לנדוי: "רק בעדיפות שלישית סיוע לכוחות יבשה, עם הקצאה

מסוימת..."

...לפתרון בעיות חמורות חוך כדי ביצוע משימות חיל האויר."
ידין: כלומר אם מתעורר מצב חמור בקו, כוחות מסוימים אולי

יקצו לסיוע.

מוכרחים. אבל חשוב לשמור על חיל אויר שיטפל בחילות
ד. אלעזר: האויר, במערכי הטילים. כי אחרי שיעשה את זה, אז הסיוע

שלו יהיה הרבה יותר טוב.

עוד נחזור לבעיה זאת. הבוקר ישבנו עם אלוף פיקוד הדרון
ידין:

והוא אומר שהתפישה שלו היחה, שאם מדובר על סלע, כלומר

שיש ק' פלוס עשרים וחמישים וכו', וכל האוגדות של השריון, 143 ואחרים נמצאים איפה שצריך, אז ברור לו שחיל השריון יוכל לבלום בעצמו וחיל אויר יצטרך ללכת למשימו

שלו. הוא הבין כך, הוא אומר, מאז ומתמיד, שאם רק הסדיר יהיה בקו וייחפס, ##

בלי שהמילואים יבואו, הוא הבין שזה מובן מאליו שחיל אויר יחן סיוע מידי כל הזמן

לשריון.

אא
4787

רגע שאין לך חיל אויר, אז החפישה שהכח הסדיר יכול לבלום אינה מציאותית. מה עשיח
ברגע שלא מופעל חיל אויר או לסיוע ובודאי שהוא לא מופעל לחיסול הגורות נ"מ,
אז השאלה היא אם כוחות היבשה כפי שהם נמצאים יכולים לבלום את ההתקפה. זו
השאלה שאני מציג אותה פה.

ד. אלעזר: על שאלה זו דיברתי בעדויות הקודמות שלי. אני

אומר: הכח הסדיר איננו כח שיכול לבלום באופן

אפקטיבי החקפות גדולות של צבאות סוריה ומצרים.

לסקוב: כשאתה מדבר על כח סדיר, אתה מתכוון רק לכוחות

יבשה או גם חיל אויר?

ד. אלעזר: לא. רק כוחות סדירים בסיוע חיל אויר.

גם בתכנון כחול-לבן כשתיכננו את הבלדיגו, חמיד

היתה לנו שאיפה להתחיל בחיסול הטילים בשלב מוקדם, כי היינו ערים לכך שסיוע

אויירי אפקטיבי מוחנה בפגיעה משמעותית בטילי קרקע-אוייר. אני פיתחתי את החיזה

הזאת, כי היא למשל היחה אחת הסיבות לבקשה שלי לתקיפה המונעת.

לסקוב: ראש הממשלה אמרה כי היא אישרה התקפת נגד במקביל

עם אוויר הכח. כשעלתה הנקודה היא אמרה: אם חמש דקות

אם מצרים תוקפת וסוריה לא תוקפת, וזה ענין של חמש דקות - היא בעד.

ד. אלעזר: סליחה, לחמש דקות יש משמעות אחרת. חמש דקות - המושג

מופיע, שאם המצרים פתחו באש והסורים עודלא פתחו

באש, אז מותר לחקוף את סוריה גם אם זה ענין של חמש דקות.

לפי מה שהבנתי מדברי ראש הממשלה, להתקפת נגד במקבי

באותו כח היה אישור.

ד. אלעזר: לא עמדה שאלה כזאת.

לסקוב: אני שאלתי אותה. השאלה ששאלתי את ראש הממשלה היחה

אם מוכר לה המונח של התקפת נגד במקביל. היא אמרה:

כן, התקפת נגד במקביל אושרה. לפי מה שהבנתי אני את דברי ראש הממשלה, להפעיל

את הכח שהיה מיועד להתקפת מנע +++ להתקפת נגד במקביל - היה לזה אישור. השאלה

4788

היא מתי הרגע האחרון להעביר את חיל האויר לתצורה אחרת. אתה אמרת שזה בערך
שעה שלוש.

ד. אלעזר:

אחת.

לסקוב:

אם כך המצב, שהכח הסדיר במודע לא יכול היה לבלום.

ידין:

בדיעבד.

לסקוב:

לא, כפי שאתה רואה, להסיל על הכח הסדיר לבלום

לא היה נכון, וכאן היתה חייבת להכנס בתוקף

התפישה של החלה, לא במובן לתת להם להכנס, אלא להעלות אותם על מארבים ובמרוכז
לדפוק אותם. אני לא יוצא...

ד. אלעזר:

אנסה לפרק את זה לכמה שלבים.

לסקוב:

כדי להשלים. החלה אני לא רואה שהיה לה עומק

לבלימה לאותה חגורה שצריך לעשות. אני כל הזמן שואל: איפה צריך היה להרוג אותם?

על תעלך סואץ? הרי היא תעלת מים, היא לא מכשול נגד סנקים. על החקורה של

העלות הנ"ס ומוקשי הנ"ס והמעוזים - אז ברוחב הזה, שם צריך היה לכתוש אותם,

את רוב הכוח, זאת אומרת שחדירה תהיה דבר לא רגיל. אם חיל אויר והכוחות

הסדירים שנמצאים במעוזים וכו', עם מודיפיקציות של גיר ושובך-יונים, ההערכה היתו

לפני הפעולה - ששם יוכלו לכתוש ולכתוש. נוצר מצב שהכוחות הסדירים פלוס חיל

אויר החמונה איננה כזאת, כי אין עומק מתאים, וחיל האויר איננו, +שש+ העניין

נשאר על כוחות היבשה, כאשר הסואץ איננו מכשול נגד סנקים. הוא מכשול מים, הוא

איננו מכשול נגד סנקים. כשנוצר קונטקט - והבי כולנו חכמים אחרי מעשה -

איך חשבת/ם שהכח הסדיר יבשה ואויר יבלמו, ברגע שחיל אויר מוצא מהעניין, זה

פשוט לא חופס עוד.

ידין:

אני רוצה לחזור לשאלה ששאלתי, אם כי יכול להיות

שזו לא התשובה שאחיה רוצה להציע. אולי אתה לא

מסכים לזה. לי יש הרגשה, בתשובה לשאלה זאת, שבאותו יום בשעה עשר איש לא חשב מה

יקרה אם ההתקפה תהיה בשעה שחיים. הכל בנוי לפי התקפה בשש, בלי התקפה מונעת, ואז

בלילה ממילא חיל אויר לא יוכל לעזור, למחרת בבוקר יעשה מה שיעשה. האם מישהו

4789

ועדת החקירה - 10.2.74
ישיבה פה, אחהצ
הער רב אלוף ד. אלעזר

חשב באותו יום בעשר מה יקרה אם כל העסק יתחיל פתאום בשעה אחת, או שתיים, כשאנחנו בכלל לא לפי תפיסה זאת ולא לפי תפיסה זאת. אבל זה סתם ניסיון לתת חשובה, ואולי יש לך חשובה אחרת.

ד. אלעזר: יש לי חשובה יוחר טובה. ראשית, איש באמת לא העלה את הרעיון שהתקפה חהיהפתאום בשעה שתיים. יחד עם זה

אני - ובעדויות הקודמות שלי גם הצבעתי שבכמה מקומות, למרות שידעתי שזה בשעה שש - 18,00 - כמה פעמים בשיחות עם מפקד חיל אויר ועם אחרים אמרתי: ואם זה יהיה בחמש, ואם זה יהיה בארבע. כלומר, לקחתי בחשבון שהתקפה אויב יכולה להתחיל בזמן שיש עוד קצת אור. מודה, לא חשבתי על שתיים. אבל חשבתי שזה יכול להיות עוד בזמן שיש קצת אור.

עכשיו לעצם העניין. אני רוצה לעשות סדר במצבים

האלה לפי הזמנים, כי השאלה היא בכל פרק זמן מה חשבנו. א. כחפיסה, חשבנו שהכח הסדיר וחיל האויר זהו כח לבלימה במקרה של הפתעה. ב. אני לא חשבתי אף פעם שזהו כח אופטימלי לבלימה, והתבטאתי שזה למקרה קטשופה. כלומר, שאנחנו ערוכים, לא חושבים שתהיה מלחמה ולכן לא עושים סלע, ובכל זאת קורה לנו איזה דבר, ולפדוצריכים להיות מוכנים לכל מקרה, ולכן יש לנו כח סדירוחיל האויר, שחפק לבלום.

איפה צריך לבלום, או כלשונך, איפה צריך להרוג את

האויב? את האויב צריך להרוג בפיקוד דרום על חעלת סואץ, ובפיקוד צפון על חעלת נ"ט, ולא יוחר בעומק. אני מסכים עם רב אלוף לסקוב שהחעלה איננה מכשול נ"ט, אבל הכל יחסי. יחסית למכשולים שיש נגד סנקים היא בכל זאת מכשול לא מבוטל, כי החעלה לא טאפשרת תנועה בפרישה רחבה, היא מחייבת סנקים לגישור. גם חעלת נ"ט איננה מכשול מוחלט.

לסקוב: אם לא מכסים אוחה באש - לא.

ד. אלעזר: זה נכון. בכלל אין מכשול שמהווה בעיה אם הוא

לא מכוסה באש. מבחינה זו אין הבדל בין חעלה קטנה

לתעלה גדולה. אבל אנחנו שואלים איפה להלחם, כלומר, איפה להפעיל את האש.
אם אתה שואל אותי איפה להרוג את האויב, זאת
אומרת איפה להפעיל את האש, כלומר איזה מכשולים לכסות באש, הרי אני חשבת
שהמכשולים שעליהם צריך להלחם זה על העלת סואץ בדרום ועל מעלת נ"ס בצפון.
זה כמובן עמד מול אלטרנטיבה של החלה מתוכננת, הווה אומר לתת לאויב לחדור
לשטח בקטעים מסוימים באופן בלתי מופרע כדי להכות אותו באיזה שהוא מקום יותר
עמוק. אנחנו לא תכננו דבר כזה, אני לא חושב שהיו לנו קוים טובים כאלה, וזה
לא היה מחאים לקונספציה שפיתחנו במשך שנים. גם היום רטרואקטיבית אני לא
חושב שזה היה יותר נכון.

אחרי כן אב

479ik

כלאמר, גם היום אני חושב, שלמרות כח מועט

ברמת הגולן, אם היחי צריך להגיד להם "חשאו על העלח נ.ט" או "הלכו כך וכך ק"מ
לאחור לאיזה שהם גבעות" - אני חושב, שנכון היה להגיד: חשאו קדימה, שט היה הסיכוי,

לסקוב: לא זאח הנקודה שהעליתי, העלתי שתי נקודות, אחה אומר: בלימה.
שטח הבלימה צריך לתח מספיק עומק שעליו הוא יהרג, והנקודה
השניה: אם הכח הסדיר הוא בולם, בקטסטרופה וכו' - כרגע שחיל אויר איננו.

ר/א אלעזר: לחיל אויר עוד לא הגעתי. חיכף אני אגיע אם הוא איננו

או ישנו. כי הוא ישנו. השאלה - כמה, באיזה שלבים, באיזה

זמנים. זה לא נכון שחיל אויר איננו. אבל, אני מפרק את החשובה שלי לשני חלקים;

1. אחה שואל אותי על הפעלת כחות הקרקע. בכחות הקרקע השאלה הייתה איפה לבלום, איפה

להפעיל אותם. בפיקוד צפון היחה חטיבה 188 סדירה - איפה להציב אותם? להציב אותם

על העלח נ.ט. מעל שדות המוקשים שהם היו מיכשולים מוכנים ולכסות את המיכשולים האלה

כאש, או באיזה שהוא מקום יוחר עמוק. הפקודה שלי לפיקוד צפון היחה: להערך לבלימה בקו.

זה, אגב, מופיע/בשיחה בצהרים עם אלוף פיקוד צפון, שאניאומר: "תבלום אותם בקו".

היות ובשאלה שלך יש כמה אלמנטים, אני רוצה להתיחס לכל אחד

לחור. קדם כל, אנןשואל על השיטה והמקום של כחות היבשה. על החעלה, על העלח המים

וחעלח נ.ט בבלימה קשיחה מהשלב הראשון או החלה מתוכננת וחזירות מותרות, אניבחרתי -

וזו הייתה הקונצפציה שלנו במשך כל הזמן - בלימה על הקורים, בלימה על העלח המים, בלימה

על העלח הנ.ט, בלימה על שדות המוקשים, על קו המעוזים, ולא החלה מתוכננת, אני גם היום

חושב, שזה נכון.

לסקוב: לא מענין אותי החלה. יש כמה נקודות; יש כה אויב שעומד לבוא.
אני לא שאלתי למה לא החלה.

4792

- 32 -

ועדת החקירה 10.2.74

ישיבה פ"ה - אחה"צ

העו: ר/א אלעזר

אג

נדמה היה לישאחה שואל למה לא החלה מהוכננת, ואני מתאמץ להסביר.

ר/א אלעזר:

כי החלם מתוכננת קשורה במארב, ומארכים לא היו, למהוכננת - אז אין החלה. אבל, השאלה שלי היתה הבלימה, הבלימה על שטח

לסקוב:

הריגה וחיל אויר.

אז אני עניתי למה אני חושב שצריך לבלום על קו, צריך לבלום על קו המים וצריך לבלום על קו ה-נ.ס. ושם הסיכוי

ר/א אלעזר:

הטוב ביותר מקסימום חועלח מכחות הקרקע.

אתה ידעת מה יהיו כחות היבשה, וכזמנים ובלוח הזמנים,

לסקוב:

ומה יהיה גודל הסיוע כשהם יעברו דרך המכשול הזה, ינסו

לפרוץ דרכו. האם הניתוח של כחות ~~אפאקא~~ בסדר-גדל כזה שיצטרכו לעבור בחגורה צרה

כזאת כמו ה-נ.ס. ושדות המוקשים - אלה יאפשרו לכחות שלנו לבלום אותם שם בלי

חיל-אויר?

אני אשיב על זה. אני חוזר בכל זאת לחיל-אויר, כי אתה

ר/א אלעזר:

לא נותן לי לענות על יבשה לחוד ואויר לחוד, אז אני הולך

לחיל אויר. ובכן, באשר לחיל אויר, אני לא מקבל את ההגדרה בלי חיל אויר. אין בלי

חיל אויר. יש חיל אויר. השאלה היא איך רואים את הפעלת חיל האויר. אני את הפעלת

חיל האויר ראיתי לפי סדר של טיפול בסיליס שיתן חפש פעולה יותר גדול לחיל האויר

עצמו, כדי לתח סיוע יותר אפקטיבי. יחד עם זאת, מהרגע הראשון יש חמיד הקצאה של

כחות אויר לכחות היבשה בין שאנחנו אומרים: יתן לחדירוה, או יתן למצבים חמורים, או

יקצה כחות. בכל שיחה; שער עכשו אמרתי שבה אני רואה הפעלת חיל אויר לסיליס באפן

סרוכז ולשדות חעופה באפן מרוכז, בשלבים מוקדמים, אני חמיד רואה סיוע מקביל - מוגבל

4793

אג

אבל מקביל לכחות היבשה.

אני רוצה להזכיר, האמת היא שאני כרגע לא אומר שום דבר חדש, שלא אמרתי בכמה שעות ארוכות כאן. אני רוצה להזכיר את החשובה שלי לרב אלוף ידין. כשהוא שאל אותי על כך שכאיזם שהיא פגישה מאקאמאטא מאד מוקדמת - אולי זה ב"כחול לבן", שאל אותי רב-אלוף ידין על חילוקי הדעות שביני ובין שר הבטחון. ואני מזכיר, אמר לי רב-אלוף ידין: "שר הבטחון אומר שהבלימה חצטרך להיות של השריון, כי חיל האויר לא יהיה פנוי לסיוע. ואתה אומר שהבלימה תהיה על ידי חיל האויר". התשובה שלי לרב אלוף ידין היתה - ויש לזה שורה של הוכחות אחר כך - שאין פה חילוקי דעות ביני וכין שר הבטחון. אנחנו שנינו רואים את שני האלמנטים, אנחנו רואים אלמנט אחד זה שהשריון יצטרך לעסוק בבלימה וחיל האויר יצטרך לעסוק בטילים שלו, ושנינו רואים כמרכיב בלימה בכח יוחר קטן מהרגע הראשון ובכחות יוחר גדולים במשך הזמן, אנחנו שנינו מדברים על שיתוף חיל האויר בבלימה.

אנחנו כלנו - לא רק שר הבטחון ואני - אנחנו כלנו מחכססים על זה, שחיל האויר ישחתף בקרב הבלימה. אנחנו ערים לזה, שבשעות הראשונות של השחתפוח של חיל האויר בקרב הבלימה, בעודו עסוק בהשמדת שדות תעופה, ובעודו עסוק בהשמדת טילי התרומה שלו חתיה פחותה בשעות הראשונות.

לסקוב :

אני מצטער אם עשיתי עליך רושם שלא הבנתי את מה שאמרת בדברים הקודמים. בפעולה הזאת שתוכננה, חיל האויר לא יכל היה לקחת חלק בפעולת הבלימה, מפני שהפעולה היחה צריכה להתחיל ב-17,00 או ב-18,00 או במצב כזה של ראות כזאת. כלאמר, התפישה שהכח הסדיר פלוס חיל האויר הוא שבולם - אינה חופשת במקרה הזה. אני מדבר על ההתקפה כפי שאתה ידעת אותה ב-4.30 בבקר. נכון? קראתי את כל הדברים על חיל אויר, וזה לא קשור. נאמר במפורש, שהכחהסדיר פלוס חיל האויר היה צריך לבלום. במצב הזה של ההתקפה של שעה 18,00 חיל האויר לא

4794

ועדת החקירה - 10.2.74
ישיבה פ"ה - אחה"צ
העד: ר/א אלעזר

אג

היה מהווה כאן כח לבלימה.

ר/א אלעזר: ההתקפה לא הייתה ב-18.00. ההתקפה הייתה ב-14.00.

ח.לסקוב: אתה בשעה 10.00 בונה את העניין והיל האויר איננו אז מהווה את הבלימה. היה מקום לשאול כיצד אנחנו נעשה את הבלימה בתנאים האלה שנמצאים, כשבלי חיל האויר.

ר/א אלעזר: אני מצטער, אבל אני לא מקבל שתיל-האויר לא ששחתף בבלימה.

לנדוי: ז"א במקרה כזה חיל האויר צריך לבלום מתחת למסריה של הסילים וזאת משימה קשה מאד.

ר/א אלעזר: זאת הסבה שאני אומר כך: יש פה לחיל אויר עדיפות, א. שדוח התעופה. ב. טילים. ג. סיוע להילוח היבשה, באותם המקומות, שמצבנו חסור. אגב, זה בדיוק מה שעשינו בפועל. ז"א בפועל חיל האויר השחתף בבלימה. הוא השחתף בהפצצות קלע. באותו בקר, אני מדבר עם כני פלד ואנחנו מדברים על קלע.

לנדוי: טוב, אבל זה לא היה התכנון המקורי, כי זה גם עלה לחיל-אויר בקרבנות. צאצאצאצא זה היה אמצעי של הרגע האחרון, כדי לסחום איזה פירצה, שנוצרה.

ר/א אלעזר: לא. לא בדיוק. סיוע בקלע לא היחה אימפרוביזציה של הרגע האחרון. זה היה מכצע מתוכנן ומוכן. כדי שחיל האויר יוכל לסייע בקלע, אנחנו בנינו בסיני מגדלים עם חביות, עם סימונים, כדי שהטיס ידע במקום מדויק איפה הוא מחרוּם ואיפה הוא משחרר פצצות, והיל אויר תירגל את זה. כאלמר, זה לא אימפרוביזציה של הרגע האחרון: תזרקו את זה מרחוק.

4795

ועדת החקירה - 10.2.74 - 40 - 35 -

ישיבה פ"ה - אה"צ

הער: ר/א אלעזר

אג

סיוע בקלע, הוא סיוע מתוכנן מראש ומוכן מראש.

דבר שני שאני רוצה לאמר, ההנחה שלנו בכלימה של הכח הסדיר בסיוע
 מא חיל אויר, היחה תמיד מתוכננת על הנחה אחת שהיא היחה שונה במשהו במלחמה הזאת,
 כלאמר, העצמה הראשונית של ההתקפה המצרית והסורית היחה יותר גדולה מן הצפוי.
 ואני כאן הסברתי מדוע לפי דעתי היא היחה יותר גדולה בשלכיה הראשוניים. כך, כשאנחנו
 דברנו שכתוח היכשה בשעות הראשונות יהיה להם פחות סיוע ואתר כך יהיה להם יותר
 סיוע, זה היה בנוי על הנחה שבהחללה הם יצליחו יותר טוב בכלימה, עד שחיל האויר
 יעסוק בטילים וכשהלחץ יגבר על כחות היבשה חיל האויר גם יהיה יותר פנוי לסייע
 להם. כלאמר, התפישה היחה שתהיה פה איזה שהיא קורלציה - יהיו כחות קטנים יותר, אמנ
 ולדוגמא, חשבנו שצאצאצאצאצא שהרעשה הארטילרית תהיה יותר ארוכה או באיזה חזרת
 אחת אמ"ז כתב שהיא תהיה רק 45 דקות אבל שנה קדם חשבנו שהיא תהיה 4-5 שעות.
 בפועל, היא כמעט לא לקחה זמן. הם החילו מיד עם הסירות, הפעם.

אבל, תמונת הקרב, כפי שחשבנו, היחה שראשיתה של הפלישה,
 ראשיתה של המלחמה היא חיקח יותר זמן עד שתפתח במלוא העצמה. לכן, הכחות הסדירים
 ברבעים הראשונים או בשעות הראשונות, יהיה להם יותר קל לבלום, ובאותו זמן אם
 זה יהיה נניח בשעות הצהריים, באותו זמן ניתקוף טילים, או אם ההתקפה תהיה החקפת
 ערב - יצאנו מחוץ הנחה שבלילה הסדיר כן יוכל לבלום, למחרת בבקר כמה שעות יהיה
 לו קשה, אבל בכמה שעות חיל האויר יגמור טילים, ועד שמצבו יחמיר כבר יבוא חיל-
 אויר עם סיוע יותר גדול.

4796

41.
ת.כ.
(מקודם רשמה אג)

הער - הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר

ועדת החקירה-10.2.74
ישיבה פ"ה - אחה"צ
הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר

את חיל-האוויר ראינו כמרכיב בבלימה, כמרכיב בבלימה בקורלציה עם עבודת כוחות יבשה, כשיש גם ספול בטילים וגם סיוע. זה הולך מדורג - קודם ספול בטילים ואחר-כך סיוע, ו-ג. גם תוך כדי ספול בטילים, סיוע אלמנטרי אפשר לתח.

ידין:

אני בכל זאת חוזר לבעיה שלי. אנו שומעים

ממפקד חיל-האוויר, הוא גם אמר זאת בטלוויזיה

מיד לאחר המלחמה, ואמר זאת גם כאן. הוא אמר: חיל-האוויר נכנס למלחמה הזו בסדר הפוך ממה שהיה מתוכנן. התכנון היה קודם לספל בטילים, אחר-כך בשדות ואחר-כך לסייע לכוחות הקרקע. בדיעבד נכנסנו על-ידי זה שנאלצנו לסייע לכוחות הקרקע, מבלי שספולנו בטילים. באו עוד שני מפקדים בכירים - ולא משנה כרגע מיהם. מסר לנו ~~פאנל+מקדמת~~ על-כך סגן הרמטכ"ל ובאופן מיוחד האלוף גונן, ואמר: רבותי, - כך אמר בכל אופן האלוף גונן: אני פיפתי שאם יש החקפה של שריון, לא ב"סלע" מלא, חיל-האוויר נותן לנו סיוע. בדיעבד, אני רוצה שתדעו כי בשעות הקריטיות של המלחמה, לא קבלנו סיוע. כך הוא אומר: לא קיבלנו סיוע של חיל-האוויר. אני חוזר על השאלה: מה שאחה אומר על חכנון של "סלע", ומה יקרה אם האש תיפתח בערב, - אני מוכן לקבל את זה. אני מוכן להתווכח אם זה נכון או לא נכון כתפיסה, אבל אני שואל - מדוע יכולה להיות שגיאה של מחשבה שאולי איש לא העלה באותו רגע: האם העובדה שבו האויב חקף בשעות אחר-הצהריים, בלי "סלע", זאת אומרת בלי מלואים, בלי שלחיל-האוויר יש אפשרות לתקוף טילים, כי נוצר מצב קריטי, כי ~~נפנו~~ את חיל-האוויר עד כמה שאפשר אבל לא למקרים מיוחדים, כמו שנאמר בשעה 10.00 בבוקר, ופה מרובר עדיין על שעה 6.00. המצב קשה, לפי הצעקות והיללות ונוחנים את חיל-האוויר למקרים מיוחדים, אלא את המכסימום שיש לו - לסיוע. האם לא נוצר פה מצב בדיעבד, ~~שלא~~ האם לא נוצרה פה סטואציה שלא חשבו עליה? סטואציה שאיננה בסצנריו שתארת לפני כן. זה סצנריו שלא מצאחי לו דיונים, תכנונים, ~~תכנונים~~ ואלו שהן ~~תכנונים~~ תכניות לסטואציה כזו? האם זה נכון או לא בדיעבד? כי אחרת, אפך אפשר להבין את זה שמפקד חיל-האוויר אומר:

העד - הרמטכ"ל ר/א ד.אלעזר

נכנסנו בסדר הפוך, לא תכננו אפשרות כזו. מפקדי כוחות פקודיים אומרים: לא קבלנו סיוע, כי הוא לא יכול היה לפעול. זה מן מצב שנחפסנו לו. יכול להיות שנחפסנו אליו. אתה אמרת פעם שלא שערנו אפשרות שנכנס למלחמה בלי התרעה. אבל כדיעבד נתפסנו לדבר. האם היה תכנון או לא היה תכנון? למצב שנחפס קם מה שאני קורא "ק" שווה אפס" - "ק" שווה ש"י. שש שעות זה כמעט אפס. האם היה תכנון למצב כזה? ואז מה הייתה התכנית שלנו?

האם השאלה שלי ברורה או לא?

ברורה לגמרי.

הרמטכ"ל ר/א ד.אלעזר:

אחד: לטעוניהם של המפקדים למיניהם. חיל-

האוויר אומר: נכנסנו להפך. כלומר, יותר מדי סיוע לכוחות יבשה, זה נכון. כי אם אני אומר כמחשבה, שחיל-האוויר יסייע מעט, אך יתרכז במשימות שלו. יסייע מעט לאותם המקרים החמורים שיהיו, אני בעיני רוחי בשלב מוקדם, רואה מעט מקרים חמורים, שיצריכו מעט סיוע אוויר לבלימה, וחיל-האוויר יוכל להתפנות יותר למשימות המקוריות שלו. בעובדה, מה שקורה לנו הוא שעוצמת ההתקפה הערבית בהתחלה יותר גדולה מהצפוי, הדרישה לסיוע אוויר מהקרקע, יותר חריפה, והפקודות שלי לחיל האוויר לסייע לו יותר, יותר גדולות. ואז חיל-האוויר מוצא עצמו במצב שהוא מסייע גם ביום שבת בערב וגם ביום ראשון בבוקר, יותר ממה שהוא היה עושה לפי ההפעלה הדוקטרינרית שלו. נכון שזה קרה לו.

דבר שני, שאומר פפקד פקוד דרום, קבלתי פחות

מדי סיוע אווירי, גם זה נכון. מדוע זה נכון? זה נכון כי באותו יום ראשון למשל...

יום ראשון בשבוע?

ידין:

יום ראשון, ה-7 באוקטובר, שהוא היום הקריטי

הרמטכ"ל ר/א ד.אלעזר:

שלו מהבוקר. ביום ראשון בבוקר מחברר לי שהמצב

הוא קריטי מאד ברמת-הגולן, ואז אני נותן עדיפות לחיל-האוויר גם לחקוף פטילים ברמת הגולן, וביום ראשון ה-7 לחודש חקפנו גם את מערך הטילים הסורי, וגם לסייע לכוחות

43.
ת.כ.

ועדת החקירה-10.2.74
ישיבה פ"ה - אחה"צ
הרמטכ"ל ר/א ד.אלעזר

הערד - הרמטכ"ל ר/א ד.אלעזר

היבשה. כתוצאה מזה, אלוף פקוד הדרום בהחלט מקבל פחות סיוע אוויר ממה שהוא ציפה
לו.

דבר שלישי, אנו באמח לא חכננו אף פעם ק'
זזה ל-ש'. אני יכול לומר, אפילו עכשיו אנו עושים חכנון אופרטיבי, וכבר עברנו
את הנסיון של אוקטובר 73', ואני באלה הימים ממש מחכנן את הקו החדש. אני לא מסוגל
לתכנן אותו על ק' זהה ל-ש'. אני מחכנן אותו על התרעה מינימלית של בין 10 ל-20
שעות, כי אני לא רוצה להחזיק מראש את כל המלואים מגוייסים. כלומר לא חכננו מראש
ש-ק' זהה ל-ש', ושלא תהיה לנו התרעה. רק כאילו סטרציה אני רוצה לומר - זה לא
שייך לעדות - אבל אפילו עכשיו שואלים אותי מפקדים: הלא נוכחנו לדעת שאין התרעה,
האם אפשר לקחת סכונ של 20 שעות? אני אומר: לא, אני לא נוכחתי לדעת שאין התרעה,
אני נוכחתי שהיתה לנו התרעה, ואנחנו נכשלנו בפרוש שלה. אבל היחה התרעה, וגם
בפעם הבאה תהיה התרעה. אי אפשר יהיה לתקוף בהתקפה מתואמת של שני צבאות גדולים,
מבלי שכמה הכנות יודלפו החוצה. כך שההנחה הזו שמוכחחה להיות איזו שהיא התרעה
מוקדמת, היחה לנו תמיד, ולא תכננו ש-ש' שווה ק'. גם התפיסה הזו, שבקד"מ הזה
אני די מפרט אותה, אני חושב שהיא היחה תפיסה נכונה. הקושי בבצוע שלה היחה,
שהעובמה שלה היחה גדולה מדי, הכוחות הערוכים מולם היו קטנים ביחד, ולכן רווח
הזמן שאני צריך לחיל-האוויר, כדי שיכשיר לעצמו את התנאים לסיוע יותר אפקטיבי, -
הוא לא היה.

מתלווה לכך גם דיון חורתי אחר, - האם

בכלל יש לנו סכוי לחסל מערך טילים באורח אפקטיבי.

זה מחעורר עכשיו?

ידין:

העד - הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר

הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר:

השאלה הזו עמדה בפנינו גם אז, והוכח

הזה מתנהל גם עכשיו, ואין על-כך חשובה

חד-משמעית. חיל האויר חשב לפני המלחמה, שיש לו חשובה טובה. אני יכול לומר היום

שהחשובה אינה מושלמת. לא היחה לנו ואין לנו חשובה מושלמת, אני חושב שגם כרגע

אם חתיה מלחמה בעוד שבועיים, אין לנו חשובה מושלמת למערכי טילים.

ידין:

אני רוצה לסכם במשפט אחד את המצב הזה, כי

זוהי בעיה, שנצטרך אחר כך לשקול בכל החזיתות,

מה פה קרה. אני מבין כך, שאילו ביום שישי בצהריים, כאשר אתה יושב בפעם האחרונה

עם ראש-הממשלה, הייתה מעלה על הדעת שחיל הסוויץ בלבד, עם חיל האויר המלא, יצטרך

לבלום התקפה מחואמה של שני הצדדים, הייתה מציע לגייס מלואים, כי הייתה יודע שמהו

פה לא יהיה בסדר, כי ק' יהיה ש'. מסקנה (אני חוזר כאן על דברים שאמרת בצורה אחרת):

שביום שישי כולו נאמר, לא חשבת שתהיה סטואציה כזו. נכון?

נכון.

הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר:ידין:

עכשיו אני עושה צעד אחד קטן לשבת בבוקר.

בשבת בבוקר ב-4.30 (אני לא יודע בדיוק), אתה

כבר מקבל אודעה על 6.00 לפנות-ערב, על אור אחרון. אתה כבר יודע, שאם כן תהיה

אפילו אם תהיה מלחמה ב-6.00 לפנות-ערב, מלחמה ב-6.00 בערב, לא יהיה לך לא-גייס ולא משהו אחר - לא יהיה לך "סלע" מבחינת

מלואים. אתה יודע זאת?

יודע.

הרמטכ"ל ר' א. ד. אלעזר:ידין:

אתה יודע, כי אפילו אם זה יהיה ב-8.00 בערב,

למה לא חשבת שבכל מקרה, אפילו הטוב ביותר,

הורוד ביותר, לא יהיה לך "גיר" ולא "סלע" מבחינת מלואים. ~~אני יודע בדיוק~~

4800

45. 50.
ח.כ.

ועדת החקירה-10.2.74
ישיבה פ"ה - אה"צ
יריין

הער - הרמטכ"ל ר/א ד. אלעזר

אם הבנתי נכון, ואם לא - אני שואל אותך
בעצמי: היתה צריכה אז להיות הערכת מצב חדשה, כי פה נוצרה סטואציה לא מתוכננת.
יכול מאד להיות שנחפס למצב שחיל האויר לא יוכל קודם לחסל טילים, ולכן הסיוע
שלו לכוחות הקרקע יהיה לא אפקטיבי בכלל. פרוש הדבר שהכוחות הסדירים, בלי
כוחות המלואים, ובלי סיוע אוירי אפקטיבי, יצטרכו לבלום. היתה צריכה להיות
פה איזו שהיא הערכת מצב, שאם כבר נתפסנו, אפשרות להודיע לפקוד דרום; שאם+נפפה
רבע אחד רבוחי, חשכחו רגע אחץ מ"שובך-יוניס", מ"סלע", מ"גיר" ומכל הדבכים האלה.
כדאי לנו להפך, אולי להחרז באגרופים. ממילא הם יפרצו, כי אין לנו סכל סיוע. ניתן
להם קצת לעבור (אני לא מדבר על הרמה בחגע). ניתן להם קצת לעבור, ופה נכת בהם,
כי אהרת אנו מתפרסם פה לא בסטואציה שרצינו בה. האם הערכת המצב הזה אי-שם,
ב-10.00, ב-11.00 או ב-12.00, באה בכלל בחשבוץ?

לסקוב:

כי אם לא, למה ב-04.30 לא יורדת פקודה
החרעה לפקודים: הפעילו "שובך-יוניס"-גי"ר,

קבוצת פקודות רמטכ"ל 06/12? מה עזר?

הי"ר אגרנט:

אולי אפשר להוסיף שאלה, אולי בחודעה היתה,
שאם ניתן להם לחדור, פרוש הדבר להפקיר את

המעוזים? זה היה אולי בחודעה שלכם?

אולי נעשה עכשיו הפסקה.

(יוצאים להפסקה)

הישיבה התחילה בשעה 45

(הפסקה)

זה נכון שהבעיה צצה בבקר. בבקר אני עומד בפני

מציאות של מלחמה. וזה מחייב הערכת מצב. הערכת המצב המהירה שלי היא : קודם כל דברי עם חיל האוויר. אני גם היום חושב שהיא נכונה, כלומר - אני ער לבעיה המרכזית ואני רואה את כל הקונצפציה שלנו שהכוחות הם קטנים וחיל אוויר צריך ליטלל חלק?

במנע?

ידין:

בבלימה קודם כל. ואני יודע שבעיה הבלימה מוחנית

ד. אלעזר:

בטילים. ואני זוכר את כל הדיונים שהיו לנו לפני

המלחמה, שאנחנו מעוניינים להתחיל בהשמדת טילים. לצורך זה אני הזכרתי גם קדמ"ים של תקופת כחול-לבן, כלומר - תקופת מאי אפריל וציטטתי גם את הקדמ"ים עם שר הבטחון - אחד שר הבטחון וראש הממשלה, שבה שר הבטחון אמר שצריך יהיה לחקוף קודם; ואחת-קד"ם עם חיל אוויר, שאנשי חיל אוויר מעלים בפני השר את הצורך לתקוף קודם כל את הטיילים, והוא אומר : תהיה הזדמנות, ניתן לכם לתקוף קודם.

באותו בקר אני ער לבעיה שתהיה, כפי שאחה מגדיר אותה

שנוצרת מציאות, אין לי היערכות סלע, אין לי כוחות המילואים, אני ארצה שחיל האוויר ישלחף בבלימה, ואני רואה כאפשרות אופטמלית לתקוף את הסורים, את חיל האוויר ואת מערך הטיילים. על ידי זה לזכות,

ז"א - החקפת מנע.

ידין:

החקפת מנע בבקר. ועל ידי זה לזכות לפחות בחזית

ד. אלעזר:

אחה בסיוע אוירי, שיהיה מרכיב רציני של בלימה.

בצפון?

היו"ר אגרנט:

בצפון. מתוך הנחה שלמחרת אנחנו נעשה דבר כזה

ד. אלעזר:

בדרום. והדרום בינתיים, כוחות הקרקע יצטרכו

לחיות עם סיוע פחות אפקטיבי. לאחר שהמנע לא מאושר, אני עוד מנסה להחזיק את חיל האוויר ככל האפשר יותר בכוננות לחקיפה יזומה. אני מבקש מחיל האוויר להישאר בכוננות למכה או מקדימה או מקבילה. כפי שקודם הגדרתי את זה בכמה מקומות, אני אומר : אולי

הם יעשו שגיאה. אולי האמריקאים ידעו. אולי יקרה משהו שנוכל לחקוף. ושוב, מתוך ראיית המצב החדש והצורך בסיוע האזרחי ביותר אפקטיבי בבלימה, בשיחה שהקראתי קודם עם מפקד חיל האוויר הוא מעלה בפני את הבעיה מתי השעה האחרונה שהוא צריך לשנות את התצורה של מטוסים, ואני בעניין זה לא מחווכח איתו, כי אני מקבל את ההנחה שלו, שאם אנחנו לא פותחים במלחמה - הדבר הכי חשוב זה להיות ככוננות מירבית כהגנה על שמי המדינה. כי אנחנו לא רוצים שעם פתיחת המלחמה, לא שייכנס מטוס לא לתל אביב ולא לחיפה ולא ל"רפיניריס". ואני לא מחווכח איתו, כשהוא אומר לי שהשעה האחרונה לשנות תצורה היא אחת - אני מקבל את זה. כי בעיניי זו נשאר המשימה הכי חשובה גם אז וגם היום. יחד עם זאת אני ער כל הזמן לזה שכך צריך את חיל האוויר בבלימה. והראיה - שוב אני חוזר חזרה לשיחה שלי עם מפקד חיל האוויר בשעה 90:45, למשפט שהקראתי קודם: "ללילה לריכוזי צאליחה בקלע כ-10 דקות." ואני אמרתי, אני חושב שזה כל 10 דקות. "להחזיק אלה באש כל הלילה". מה קרה בפועל? בפועל חיל האוויר באותו לילה ביצע 196 גיחות בתעלה. כלומר - מרגע שהתחילה המלחמה עוד בשבת.

עד איזה שעה? ה-196?

לנדאן:

אלה גיחות חשבת שלו,

ד. אלעזר:

לא גיחות קלע.

לסקוב:

גיחות לפיקוד הדרום בלבד.

ד. אלעזר:

זה ער חצות?
יש לנו מסמך?

לנדאן:
הי"ר אגרנט:

יש לנו.

ידין:

ודאי, אני מדבר על סיוע לפיקוד דרום. בלי

ד. אלעזר:

פיקוד צפון, בלי הגנת שמי המדינה ובלי דברים

אחרים. אלה גיחות סיוע לפיקוד דרום.

זה מספר גבוה, קרוב ל-200 גיחות?

נכנצאל:

זה מספר גבוה.

ד. אלעזר:

4803

ידין:

זה 80 אוירונגים, הייתי אומר.

ד. אלעזר:

אפילו יותר.

נבנצאל:

אני לא מכין בזה, אבל אני מתרשם שזה לא כל כך

הרבה.

ד. אלעזר:

לפי דעתי זה אפילו לא שתי גיחות למטוס. אני

חושב שזה מספר גיחות גבוה מאד.

נבנצאל:

חיל האויר הוא בכוננות. כאן אין הבעיה.

ד. אלעזר:

כן, אבל הוא עושה באותו הזמן גם גיחות להגנת

שמים, גם סיוע לפיקוד צפון בסוריה וגם סיוע

לפיקוד דרום.

ידין:

זה די הרבה.

לנדאן:

כדי להבין הדבר עוד יותר טוב: אילו ידעת

בבקר יום השבח שהמלחמה תפרוץ בשעה 2, האם עדיין

היית נותן הוראה לשינוי התצורה של החימוש, או אז היית אומר שהחפקיד הראשון של

חיל האויר הוא מקיפת שדות התעופה ומערכי הטילים עוד ביום שבח?

ש. אלעקר:

אני בכל מקרה, אם הייתי יודע שהמלחמה תיפתח בזה,

בשעה שתיים אפילו, אם המלחמה תיפתח במהלך מטוסי

אויב שבאים ותוקפים את הארץ - אני הייתי אומר למפקד חיל האויר, כפי שדיברתי

איתו: דבר ראשון - לסגור הרמטפת את שמי המדינה. הייתי אומר את זה על כל שעה שלא

תהיה, קודם כל לסגור את שמי הארץ. אם אתה יכול בנוסף לזה גם לחקוף שדה תעופה

וגם לעשות טילים - זו עדיפות שניה, שלישית. אבל דבר ראשון - לא רק להפיל את המטוס

פנימה או החוצה, אלא בעיקר להפיל אותם בדרכם פנימה. כי אני לא יכול לדעת מה

בדין כוללת התכנית שלהם. ורביעית שמגיעה מעל חיפה ורביעית שמגיעה מעל חל-אכיב

- יכול להיות אסון. וזה בעיני העדיפות הראשונה. זו דעתו של מפקד חיל האויר ושלי

כשאנחנו משוחחים. ולכן אני אומר לו: תוצרה להגנה - זה הדבר הראשון. ואני חושב

4804

ישיבה פ"ה - אחהצ
רב-אלוף דוד אלעזר

כך גם היום .

פרוש הדבר שהכח הדרוש הזה הוא מחוץ לכל חכנון.
זה נחון קבוע ברבע שמתחילה מלחמה, או אולי אפילו
לפני זה, הכח הזה דרוש לשמירה על השמיים.

נבנצאל:

לא אם אנחנו מתחילים לתקוף.

ידין:

לא אם אנחנו מתחילים לתקוף. אם אנחנו מתחילים
לתקוף, אז בבת אחת מספר הגיחות שלהם פוחת בהרבה.
איזה כח דרוש בשביל הסגירה ההרמטית של השמים
במשך 24 שעות?

ד. אלעזר:נבנצאל:

לפי זכרוני, נדמה לי שהוא רצה שכל הזמן יהיו 700
מטוסים באויר. אני אומר את זה מהזכרון.

ד. אלעזר:

זה 15 רביעיות - זה המינימום.

לסקוב:

זה תלוי בסיטואציה. בששת הימים מוטי הוד השאיר
שני מטוסים באויר. הוא אמר: אח הכל אני שולח.

ידין:

כי זו הייתה התקפת מנע. יש פה בעיה לא רק מספרית.
למשל, באותו יום, כאשר כבר התחילה המלחמה בשעה

ד. אלעזר:

15.26, אני בכל זאת עוד בדוק עם חיל אויר, אולי אפשר לעשות איזה חקיפה מאורגנת
ביום שבת בשעה 14.26.

על טילים ושרות?

ידין:

אני מתכוון לאיזה שהיא, או טילים או שדות, לסוג זה.
בסוריה אני בכל זאת מכקש לבדוק, האם נוכל לצאת

ד. אלעזר:

לתקיפה מאורגנת על סוריה. כחוב: "לדעת אג"מ מח"א (מפקד חיל אויר) ולדעת אביהו
(ראש אג"אאא ענף תקיפה אין לנו קורנסים ואין אפשרות להקוף שדות".

אני רוצה לומר פה שהשאלה היא לא רק כמה מטוסים,

השאלה היא גם איזה מטוסים. לצורך הגנת שמי המדינה אצטאג לא רק שזה שבעים, איזה

שהם שבעים, אלא זה הרבה פנטומים. ובתקיפות אנחנו משתמשים בפנטומים למובילים, אי אפשר להשתמש רק בסקייהוקים. כלומר - הוא צריך פנטומים כמובילי תקיפות. כך שפה זה לא דבר שאני לא יודע. אחרי שהסכמתי לשינוי תצורה בשעה אחת, אז בעצם אני יודע שאין לי אופציה של תקיפה מאורגנת. אבל אני רואה שהשעה היא די מוקדמת, אולי בכל זאת אפשר, ואני בודק את זה עוד פעם. כלומר - לא זנחתי את התקיפה הזאת המקבילה, אלא לא הייתה לי ברירה ואני בודק את עצמי עוד פעם, ואני מקבל אימות מחיל האויר שהוא לא יכול לעשות את התקיפה המקבילה.

ולשאלה האחרונה שנשאלתי קודם על רב-אלוף לסקוב :
למה לא בבקר נתתי דבר ראשון לפיקוד צפון ולפיקוד דרום "שובך יוניס" גיר? אם כן לא נתתי להם אמצעים אה זה בטלפון וגם לא אמרתי להם את זה כך גם כאשר נפגשנו בבקר. זו שאלה של רמת פירוס, שהמטכ"ל מכתוב בלי החיפצות עם אלופי הפיקודים. אני לא פוקד על היערכות פנימית בפיקוד, על אלוף פיקוד, מחוץ הנחה שקודם כל אלוף פיקוד כשהוא מקבל התראה הוא נערך. יש לו שתי חטיבות וזו אחריהו להיערך. ואני צריך לדעת מה הוא עושה.

הוא מוסמך בלי אישור להיכנס?

לסקוב:

הוא חייב, לא רק מוסמך. הוא חייב לפרוש את הכוחות שלו.

ד. אלעזר:

"שובך יוניס גיר" זה בסמכות אלוף הפיקוד, הוא לא צריך לפנות למטה הכללי?

לסקוב:

הוא לא צריך. היערכות איננה מותנית באישור.

ד. אלעזר:

ולכן אלוף פיקוד צפון ברגע שהוא מקבל חטיבת טנקים

נוספת - הוא פורש אותה בשטח. זכותו לפרוש אותה. יחד עם זאת אני לא משאיר את זה לו לבדו, אני בבקר קורא לשני האלופים. אני משוחח איתם על פרישה. עם שניהם פעם אחת בבקר, ועם שניהם פעם אחת בצהריים. ואני רואה איך הם נערכים. אבל אני רחוק מלהכתיב להם בדיוק את הפרישה.

אחרי כן אי

ועדת החקירה - 10.2.74

לפני כן ש.א.

ישיבה פ"ה - אחה"צ

א.י.

העד: ר/א ד. אלעזר

ואני רואה איך הם נערכים אבל אני רחוק

ח/א אלעזר:

מלהכתיב לו בדיוק את הפרישה. מה אני כן מכתוב אני מכתוב לו את שיטת ההגנה ואני חושב את זה נכון גם היום. אבל כפי שנתתי כאן דוגמא אני הייתי 5 שנים אלוף פיקוד, עם מלחמה ששת הימים באמצע, לי אף פעם אף אחד לא אמר איך לערוך את הטנקים.

אני מבין שזה היה אחת המטרות של שובך יונים

לסקוב:

וגור וסלע לבטחון שוטפולקדם קכלו אישור. ברגע שקבלו אישור ז"א ממצב ג' אלוף

פיקוד יכול לעבור פרט לסלע שזה גיוס מילואים הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה

ההגבלות אתה צריך להורות

נבנצל:

גיר מחייב גיוס מילואים. אם אני אומר מתוך

ר/א אלעזר:

הזכרון עכשו חטיבת מילואים יש בגיר.

אני מניח את ההגבלות אתה צריך להורות אם אתה

נבנצל:

מטעמים נגיד של הדרורות לא רוצה לא רוצה שיעשו פעולה מסויימת לאורך התכנית

אז אתה צריך לאמר להם.

(א) אני יכול להורות הכל. אני יכול לקום בבוקר

ר/א אלעזר:

ולהגיד אני רוצה שתערך הערכות כזו וכזו. זה לא סגבון העבודה אני לא חושב

שהוא מוצדק זה בכל אופן לא בין מפקד חטיבה למג"ד שלו. זה בין רמטכ"ל לאלוף

פיקוד.

אתה אמרת שאתה רואה איך הם נערכים. למה הכוונה?

יו"ר אגרנט:

באיזה סובן אתה רואה?

שאני את שניהם בקשתי. עם שניהם שוחחתי בשבת

ר/א אלעזר:

פעמיים עם שניהם שוחחתי פעם אחת בבוקר עם שניהם שוחחתי פעם אחת בצהריים.

ועדת החקירה - 10.2.74

א.י.

ישיבה פ"ה - אחה"צ

העד: ר/א ד. אלעזר

עם שניהם שותחתי על איך ננהל את המלחמה הזאת עם שניהם דברתי עם אחד שזה יהיה בקו קדמי, זה יהיה בתעלת נ.ט. איך יהיו ערוכים הכוחות בעקרון לא נכנסתי לכל גדוד לכל פלוגה, לא נכנסתי ללוח הזמנים שלו, לא נכנסתי ללוח הצירים שלו. ואני חושב שעשיתי אתם באותו יום בדיוק מה שרמטכ"ל צריך לעשות אתם כשהחלשתי פעמיים לדבר עם כל אחד באותו יום.

ידין:

פה יש שאלה לא תאורטית אלא מעשית. אנו עוד לא גמרנו

עם אלוף גונן ואני עוד לא מוכן לזה לגמרי אבל אני שואל בבוקר עדיין בשבת כשאנו לא יודעים עדיין את כל הקטסטרופה זה הדוקטרינה של צה"ל בדרך כלל בנויה גם בדרום וגם בצפון על מעבר מהיר עד כמה שאפשר להחקפת נגד ויש קודים. בפיקוד הדרום למשל, צפניה, בן חייל, אבירי לב וכו'. אם אלוף פיקוד הדרום נותן בשעה מסויימת בבוקר פרט להוראה על שובך יונים הוא נותן הוראה לאוגדה כוננות או תכנון, כוננות לצפניה עכשו כוננות לצפניה פירוש הדבר שאחת מהחטיבות האחוריות היא איננה יכולה להכנס לשובך יונים. מפני שכדי שהיא תהיה מוכנה לצפניה היא צריכה להיות על צירים צפוניים ביותר מה גם שאצלו המצב הוא שאותה החטיבה שהיתה אצלו כקבע ברזרבה המטכ"לית פיקודית, חטיבה 7 נעלמה הוא רק יום קודם ועדיין למעשה גם משבת מקבל את החטיבה 460. ופה מתעוררת בעיה רצוי יותר אולי להכניס את 460 כי היא איננה מרוחקת לתכנית של שובך יונים בקו קדמי אבל היא חדשה, היא אמצא אמצא יודעת וזה מעורר בעיות כי בדיעבד אנו יודעים. אני עוד לא יודע אם זה אלוף הפיקוד נחן את הפקודה או מפקד האוגדה שלכוננות לצפניה הורדה דוקא חטיבה 401. האם על הבעיות הללו שזה לא סתם בעיות אלא בעיה בין שובך יונים לצפניה, לא שותחתי?

ר/א אלעזר:

בהחלט כן. אני אעבור לזה אם כי זה בפגישה של צהרים.

אבל אני יכול להתיחס לזה. אני אגיע לזה.

פה כשאתה אומר צפניה זה לא אותו דין כמו שובך יונים או גיר. כי פה מדובר בתכנוני התקפיים זה הוא לא יכול להתחיל לתת פקודות.

ועדת החקירה - 10.2.74

ישיבה פ"ה - אחה"צ

הער: ר/א ד. אלעזר

א.י.

ידין:

אני מבין שעל צפניה הוא לא יחליט על דעת עצמו אלא נוצר פה מה שנקרא התנגשות אופרטיבית. כי אחד מהכוחות שאין לו הרכה בשלב זה שליש מהכוח לפחות הוא מעורב גם בצפניה וגם בשוכך יונים. אבל אם אחה אומר שאתה חגיע לבעיה הזאת אני מותר על השאלה.

ר/א אלעזר:

אני מדבר על חכנונים אלה, בשעות הצהריים.

לנדוי:

אולי נלך לפי הסדר הכרונולוגי.

ר/א אלעזר:

אני לא השבתי עלהחלק השני כלאמר האם... לשאלה שלפני

ההפסקה. האם באותו בוקר נוצרה סיטואציה חדשה האם צריך היה לארגן אחרת את הפיקודים. אם כן לא חשבתי שצריך לארגן אחרת לא חשבתי שצריך לשנות אח שיטת ההגנה אני גם היום לא חושב שהייתי צריך לשנות אותה בבוקר. הסיבה איננה שאני מרותק למעוזים או לא מרותק למעוזים. לא המעוזים הם המכתיבים פה. אבל על ענין המעוזים הייתי מעדיף לענות בחשובה הכוללת של איך אני ראיתי את הגנת סיני, כי זו הרצאה בפני עצמה.

יו"ר אגרנט:

גמרנו עם הקדם של שעה 1000?

לנדוי:

היית בקדם של 1000 שקשה לפענח אותו.

ר/א אלעזר:

אני חוזר על החלק השני של הסיכום שבו אמרתי "זה בלימה

הלילה זו בלימה של שני הפיקודים ופעילות אוירית במידה האפשר מרבע של פתיחה באש. מחר במשך היום, חיל אויר פעילות יזומה ליעדים שלו ואני לא מפרט אותם כרגע ושני חילות אויר שני מערכי טילים בעדיפות שלישיית, רק בעדיפות שלישיית סיוע לכוחות יבשה עם הקצאה מסויימת לפתרון בעיות חמורות תואך כדי משימות חיל האויר. כוחות היבשה מחר, ז"א יום א', עדיין בלימה או התקפות נגד מקומיות או חגבור כוח שהצטבר במשך הלילה. במשך הלילה גם ברמת הגולן מה שיגיע בשרשרת יכול או להדוף או התקפת נגד מקומית אבל אין שום מיתקפה מחר במשך היום. אני מעוניין לעבור לאיזה שהם התקפות נגד ביום ב' וכמוכן ביום ג'.

לנדוי:

אני מצטער, אני רואה שתכרי ר/א לסקוב אינו שבע רצון

ועדת החקירה - 10.2.74

א.י.

ישיבה פ"ה - אחה"צ

העד: ר/א אלעזר

מסדר השאלות אני ניסיחתי והצעתי משהוא ליעילות הדיון אבל באמת איש לא עומד על זה.

לסקוב: אין לי שאלות עדיין.

לנדוי: יש לך, אני יודע שיש לך. השאלה היא מתודולוגית. האם

אנחנו נשמע קודם את הסדר הכרונולוגי ואחר כך נרכז את כל השאלות או נלך כפי שהלכנו עד עכשו לי לא אכפת אני מעדיף את השיטה הראשונה.

י"ר אגרנט: אני מבקש את ר/א לסקוב לשאול את השאלות שלו.

לסקוב: אין לי שאלות "פור דה רקורד".

ר/א אלעזר: אני כמובן מוכן לכל שיטה שרק חגידו לי. אני מצטער אם

אני גרמתי פה לא הבחנתי ולא התכוונתי.

אני גמרתי לאמר שאני מעוניין לעבור לאיזה שהם החקפות נגד ביום ב' וכמובן ביום

ג'. מה ביום ג' זה אנו נשב אחה"צ אחרי שאחם חכינו את הנתונים כפי שקודם

הסברתי שאני רוצה לשבת ב-4 על תכניות. אני רוצה להסביר את הסיכום הזה, את

הגישה שלי כאשר אמרתי בסיכום אצלי הלילה נבמר אני בצהריים אומר לפיקודים איך

לנהל את המלחמה הלילה. אני פועל כפי שאגב אני חושב שצריך רמטכ"ל בשלב זה לעשות

כלאמר אני מנסה להתפנות לניהול המלחמה כפי שהיא תפתח לי בעוד יום עוד ימיים

ולנסות להכין את המערכים. כי אני מעריך שמה שיקרה בלילה זה כבר נתון בידי

הכוחות ואלופי פיקודים אני נותן את המכסימום, קבעתי משימות. אני אומר פה אני

אדבר עם אלופי הפיקודים בצהריסעוד פעם. אני אקבע אחם את שיטת הלחימה אבל אני

והמטה שלי מתחילים לחשוב על איך תראה המלחמה בימים הקרובים. פה אני אומר

במאמר מוסגר שזה כבר רקע לחשובה לשאלה של ר/א ידין שכאן בשלב הזה אני כבר

רואה את המבצעים ההתקפיים. אחם תראו את זה אחר כך כרונולוגית שאני מדבר על

צפניה ועל דברים אחרים. זה שאני אומר כאן מחר אין שום החקפות יום א' זה נובע מ

מדבר אחד שהוא ברור לי לחלוטין, כל מחקפה תהיה אפשריג רק כאשר תהיה הצטברות

כוחות. כלאמר כשיתווספו עוד מילואים ואני לא עולה על דעתי, לראות למשל את

ועדת החקירה - 10.2.74

ישיבה פ"ה - אחה"צ

א.י.

חטיבה 401 שאני מיעד אותה למיתקפה להיפך, אני לא רואה שום מיתקפה ביום א'. כלאמר לא עולה בפעתי, אני יודע מה מצב הכוחות שלנו ואני לא חושב שמישהוא עלה בדעתו, לא די שאיך לנו מספיק כוחות לבלימה שאפשר להתוך מישהוא שילך למיתקפה על צפניה. זה שאני פה מדבר על מיתקפות מיום ב' והלאה מזה אני מצביע על כך שמיתקפות צפניה או כל דבר אחר הם פונקציה של הצטברות כוחות מיום ב' והלאה.

בשעה מסויימת לפני 12 תוך כדי ההוראות לכווננות

ידין:

שטבך יונים ניתנת הוראה לאוגדה לתכנן לכווננות לצפניה ושמה עשו מה שעשו, האם

יחכן ב-12, מתי שזה היה, אם אתם לא משוחחים על זה?

לזה אני אגיע.

ר/א אלעזר:

אחה גמרת עכשו עד שעה 1200.

יו"ר אגרנט:

לא אני גמרת עכשו את הקדם שבין 1000 ל-1100 שהחקיים

ר/א אלעזר:

אצלי. עכשו יש קדם שר הבטחון שהחחיל בשעה 1100.

אנחנו נעשה עכשו הפסקה בעדות שלך. נמשיך ביום הבא.

יו"ר אגרנט:

הישיבה נעולה